

[Arbejdsministeren]

delse i almindelighed af den prislovgivning, som folketinget vedtager. Fordi vi har trafikpoliti, ordenspoliti, her i landet, mistænkelig-
gør vi jo ikke samtlige trafikanter.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 603

6) Til udenrigsministeren af:

Steen Folke (VS):

»Finder ministeren det rimeligt, at EF i 1980 planlægger en forhøjelse af de ikke-obligatoriske udgifter med 25 pct., svarende til ca. 6 mia kr., samtidig med at regeringen har planer om at skære drastisk ned på de offentlige budgetter?«

Skriftlig begrundelse

Af en notits af 18. marts, tilstillet markedsudvalget, fremgår det, at EF-Kommissionens nye udspil til budget for 1980 indebærer en forhøjelse af de ikke-obligatoriske udgifter (udgifter, der ikke er en nødvendig følge af traktaten) med 25,1 pct. i forhold til 1979-budgettet til i alt 3,8 mia ERE eller ca. 29,6 mia kr.

EF-Parlamentets flertal har bl. a. ved at forkaste det oprindelige budgetforslag gennemført en intens pressionsvirksomhed for at forøge de ikke-obligatoriske udgifter så meget som muligt. Kommissionens nye budgetforslag er et totalt knæfald for EF-Parlamentet.

Men budgettet skal stadig vedtages i EFs Ministerråd, og det giver den danske regering en principiel mulighed for at sige fra over for Kommissionens nye budgetforslag.

Formanden:

Spørgsmålet vil blive besvaret af statsministeren.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Som bekendt lykkedes det ikke i EF at få vedtaget et budget for 1980 før årsskiftet, og årsagen var jo den, at Europa-Parlamentet forkastede forslaget under samlingen den 13. december 1979. Baggrunden for denne beslutning var først og fremmest utilfredshed med de store udgifter til den fælles landbrugspolitik, men Parlamentet ønskede desu-

den højere bevillinger til en række formål, specielt EFs bidrag til regionalfondene og EFs særlige socialfond, og det var herved, man kunne bidrage til at afhjælpe virkningerne af det økonomiske tilbageslag. Det var tankegangen bag det.

Kommissionen har den 13. februar 1980 fremlagt et nyt budgetoplæg for dette år. Man har her søgt at tage hensyn til de vurderinger, som lå bag Parlamentets beslutning i december. Der er derfor på visse områder – og især naturligvis netop på de områder, som hr. Steen Folke har trukket frem – tale om en stærk stigning i budgettallet sammenlignet med 1979, men på de fleste andre områder er stigningen langt, langt mindre; på nogle er der endda tale om et fald. Jeg kan oplyse, at sammenlignet med 1979-budgettet er der som helhed lagt op til en stigning på ca. 6½ pct. eller knap 2 pct., afhængigt af, hvilket budgetteknisk begreb man anvender. Umiddelbart forekommer denne stigning ikke særlig voldsom, og slet ikke når man tager den almindelige prisstignings- og omkostningsudvikling i betragtning.

Når det gælder regeringen, kan jeg sige, at den endnu ikke har taget stilling til Kommissionens oplæg. Det er ikke afgjort, hvornår oplægget vil blive behandlet, men første gang vil det nok være på et Rådsmøde af budgetministre. Forinden et sådant møde må en række forudsætninger bringes bedre på plads. Det drejer sig først og fremmest om fastsættelse af landbrugspriserne for det kommende produktionsår, og det drejer sig om den løsning, man formentlig og forhåbentlig kan finde på det britiske budgetproblem. Regeringen vil selvfølgelig forud for Rådsmødet redegøre for sin stilling i folketingets markedsudvalg, sådan som vi plejer at gøre det, og her kommentere de spørgsmål og vurderinger af budgettets detaljer, som markedsudvalget måtte fremkomme med.

Steen Folke (VS):

Jeg kan jo takke statsministeren og regeringen for, at han og den endnu ikke har taget stilling. Så længe det ikke er sket, er der jo håb om, i hvert fald i teorien, at regeringen siger fra over for de stærkt forøgede ikke-obligatoriske udgifter, som EF lægger op til. Kommissionen har foreslået, at disse ikke-obligatoriske udgifter skal stige med